

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 67.981 van 4 september 1997
in de zaak A. 67.287/VII-13.638.**

In zake : Chris DE BRABANDERE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat S. BEKAERT,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Mgr. de Haernelaan 62

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Chris DE BRABANDERE op 24 januari 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 18 oktober 1995 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling waarbij het beroep ingediend door de stad Harelbeke tegen het besluit van 24 januari 1991 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, houdende het verlenen aan verzoeker van een vergunning tot het exploiteren van een inrichting voor het vervaardigen van aardappelkroketten te Harelbeke, Afspanningsstraat 17, ontvankelijk en gegrond wordt verklaard, het beroepen besluit wordt opgeheven en de door verzoeker gevraagde exploitatievergunning wordt geweigerd;

Gelet op het arrest nr. 62.889 van 31 oktober 1996 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 13 mei 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 juni 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. BEKAERT, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat B. STAELENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende, wat de ontvankelijkheid van de vordering betreft, dat de verwerende partij in haar laatste memorie bij wege van exceptie opwerpt dat verzoeker, als zaakvoerder van de vennootschap die de inrichting exploiteert, geen persoonlijk en rechtstreeks belang heeft bij de vernietiging van de betwiste beslissing; dat de exceptie moet worden verworpen; dat verzoeker, als zaakvoerder van de naamloze vennootschap "KRIKRO" die de betrokken inrichting uitbaat, immers wel degelijk het vereiste belang heeft bij de vernietiging

van een beslissing die het voortbestaan van die vennootschap in het gedrang brengt;

Overwegende dat de verzoekende partij o.m. aanvoert dat het bestreden besluit onredelijk laat is genomen, namelijk meer dan vier jaar nadat de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen het beroepen en door het bestreden besluit vernietigde besluit had genomen;

Overwegende dat de verwerende partij hier in haar memorie van antwoord op repliceert dat ook na het verlopen van "een lange tijd" de overheid verplicht blijft te beschikken op een beroepsschrift, dat de belangen van de verzoekende partij daardoor niet zijn geschaad, daar die partij intussen van haar in eerste aanleg verleende vergunning kon blijven genieten, dat het bestreden besluit genomen werd enkele maanden na het verkrijgen van het advies van het bestuur milieuvergunningen, dat ook de rechten van de beroepsindieners moeten gerespecteerd worden, dat de verzoekende partij het beginsel van de redelijke termijn niet tegen de wet kan invoeren en dat de Raad van State niet in de plaats van het bestuur een vergunning vermag te verlenen;

Overwegende dat de verzoekende partij in zijn memorie van wederantwoord o.m. stelt :

"2. HET BESLUIT IS ONREDELIJK LAAT GENOMEN

Het bestreden besluit werd genomen meer dan vier jaar en een half nadat de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen het beroepen en door het bestreden besluit vernietigd besluit had genomen.

Een beslissing als de bestredene moet binnen een redelijke termijn worden genomen. Bij de beoordeling van de redelijkheid van de termijn moet rekening gehouden worden met de mogelijkheid voor het bestuur om over alle feitelijke gegevens, inlichtingen en adviezen te beschikken die het haar mogelijk moeten maken met kennis van zaken te beslissen.

Een tijdsperiode van meer dan vier en een half jaar om op grond van de in aanmerking genomen feitelijke en juridische gegevens tot het bestreden besluit te komen is onredelijk lang.

Daarbij mag niet uit het oog verloren worden dat verzoeker gedurende deze periode geen beslissingen kan nemen, geen beleid kan voeren hetgeen nefast is voor de expansie en leefbaarheid van een onderneming";

Overwegende dat het feit dat verzoeker gedurende de behandeling van het beroep dat tegen zijn in eerste aanleg verkregen exploitatievergunning werd ingesteld zijn inrichting verder kon uitbaten, uiteraard niet wegneemt dat hij belang heeft bij de vernietiging van een laattijdig genomen besluit dat hem de gevraagde vergunning weigert;

Overwegende dat een beslissing als de bestredene genomen moet worden binnen een redelijke termijn; dat bij de beoordeling van de redelijkheid van de termijn rekening moet worden gehouden met de mogelijkheid voor het bestuur om over alle feitelijke gegevens, inlichtingen en adviezen te beschikken die het haar mogelijk moeten maken om met kennis van zaken te beslissen; dat de termijn die ten dezen in acht moet worden genomen niet deze is tussen het tijdstip van ontvangst door de verwerende partij van de adviezen en het tijdstip van de bestreden beslissing, maar wel de tijdspanne verlopen tussen het instellen van het administratief beroep en het nemen van het bestreden besluit, zeker wanneer, zoals ten dezen, de adviesverlenende instanties besturen zijn die bestaan in de schoot van de overheid die het bestreden besluit neemt;

Overwegende dat de zaken als volgt zijn verlopen :

1. Op 24 januari 1991 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen verzoeker de gevraagde vergunning tot het exploiteren van een inrichting voor het vervaardigen van aardappelkroketten.

2. De stad Harelbeke dient op 5 februari 1991 beroep in tegen dit besluit.

3. Op 1 juni 1992 brengt het bestuur gezondheidszorg volgend gunstig advies uit over de aanvraag :

"De inrichting is gelegen in de onmiddellijke nabijheid van een reeks woningen. De hinder is echter niet van die aard dat de bewoners ertoe kwamen enig bezwaar aan te tekenen bij het de commodo et incommodo-onderzoek.

Het beroep van het Schepencollege is dan ook verrassend en ongegrond indien de uitbater volgens uitbatingsvoorwaarden naleeft :

1. activiteiten gebeuren steeds met gesloten deuren en zo dat het geluid geproduceerd door de uitbating en gemeten in de onmiddellijke buurt der woningen het achtergrondsgeluid niet met volgende waarden overschrijdt :
30 dBA overdag : van 8u tot 18u
5 dBA 's morgens en 's avonds (van 6u tot 8u en van 18u tot 21u)
0 dBA 's nachts van 21u tot 6u.
2. De gepaste maatregelen worden getroffen om elke reukhinder afkomstig van het koken en het bakken te vermijden.
3. De te verwerken produkten, de produktie en de afval zo wordt opgeslagen en bewaard dat elke ontbinding rotting of gisting wordt voorkomen en dat ze geen aanleiding kan geven tot de ongediertewoekering".

4. Het bestuur ruimtelijke ordening verleent op 19 juni 1992 een ongunstig advies op grond van de enkele overweging dat verzoekers bedrijf onverenigbaar is met de bestemming agrarisch gebied die het gewestplan voor het betrokken gebied bepaalt.

5. Pas op 14 juni 1995 verleent het bestuur milieuvergunningen het als volgt geformuleerd ongunstig advies :

"Het bestreden besluit werd verleend nadat voor dezelfde inrichting een vergunning voor 2 jaar op proef werd afgeleverd.

Bij een plaatsbezoek op 11.04.1995 kon worden vastgesteld dat het bedrijf (nog steeds) geëxploiteerd wordt onder de naam B.V.B.A. KRIKRO.

Wat betreft de eventuele hinder naar de omgeving toe, kwamen we tot volgende bevindingen :

- het geluid afkomstig van het bedrijf (in werking) is in de nabijheid van de woningen eveneens gelegen aan de afspanningstraat (op ± 50 m van het bedrijf) waarneembaar als een lichte, monotone geluidsbron en kan als weinig of niet hinderlijk worden beoordeeld. Nabij de woningen aan de Bavikhoofsestraat (op ± 100 m van het bedrijf) was het geluid nauwelijks nog waarneembaar;
- geur- of rookhinder konden amper worden waargenomen;

Wat dit aspect betreft wordt het advies van de Administratieve Gezondheidsdienst grotendeels bevestigd.

De argumenten van het beroepschrift i.v.m. de burenhinder, dat daarbij niet uitgaat van de burenen, doch van het Schepencollege, komen dus zeker niet overeen met de huidige situatie.

Overeenkomstig het gewestplan Kortrijk (KB dd. 4 november 1977) is het bedrijf echter gelegen in een agrarisch gebied. Dit is volledig in strijd met de ter zake zijnde bepalingen.

Om deze reden wordt voor dit bedrijf principieel een ongunstig advies gegeven en wordt het beroepschrift dus ingewilligd.

De Afdeling Milieuvergunningen adviseert het besluit van de Bestendige Deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen nr. 86-1/11186, d.d. 24/01/1991 op te heffen en aan de Heer DEBRABANDERE Chris vergunning te weigeren voor het verder uitbaten van een aardappelkrokettenbedrijf".

6. Op 18 oktober 1995 neemt de verwerende partij het bestreden besluit. Dit steunt op volgend weigeringsmotief :

"Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan Kortrijk, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 4 november gelegen is in agrarisch gebied;

dat volgens artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972, betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen agrarische gebieden bestemd zijn voor de landbouw in de ruime zin en eveneens voor para-agrarische bedrijven;

Overwegende dat het hier een aardappelkrokettenbedrijf betreft, dat het dus niet de onmiddellijke behandeling betreft van de landbouwproducten, welke onontbeerlijk is in afwachting dat ze verder verhandeld worden;

dat het bedrijf dus geen nauwe relatie heeft met de voortgebrachte landbouwproducten;

dat men dus niet kan spreken van een para-agrarisch bedrijf;

Overwegende dat de betrokken inrichting omwille van de aard en de omvang van de activiteiten ontegensprekelijk een industrieel karakter vertoont;
dat de gevraagde exploitatie strijdig is met de bestemmingsvoorschriften zoals deze voor voormelde gebieden zijn bepaald door het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen";

Overwegende dat een tijdspanne van meer dan vier en een half jaar om op grond van de blijkens het hierboven geschetste besluitvormingsproces in aanmerking genomen feitelijke en juridische gegevens tot het bestreden besluit te komen, onredelijk lang is;

Overwegende dat het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel zich ertegen verzetten dat een overheid die verplicht is te beslissen, onredelijk lang, in casu liefst vier en een half jaar, nalaat te beslissen over een beroep door derden ingesteld tegen een in eerste aanleg door de aanvrager bekomen exploitatievergunning; dat hierdoor deze laatste immers jarenlang in de onzekerheid moet blijven over het definitieve lot dat zijn aanvraag zal worden beschoren en zo in de onmogelijkheid wordt gesteld aan normale bedrijfsvoering te doen; dat de vernietiging van het bestreden besluit op deze grond voor gevolg heeft dat wordt vastgesteld dat de verwerende partij de bevoegdheid heeft verloren zich nog over het beroep uit te spreken, waardoor geen uitspraak meer kan worden gedaan over het administratief beroep tegen de in eerste aanleg verleende vergunning en deze laatste bijgevolg definitief wordt; dat de belanghebbenden die het initiatief hebben genomen administratief beroep in te stellen tegen een verleende vergunning en derhalve aan de basis liggen van de toestand van rechtsonzekerheid, de voor hen nadelige gevolgen van het laattijdig beslissen door de overheid kunnen voorkomen door op diligente wijze -d.w.z. zonder zelf onredelijk lang te wachten- beroep te doen op de mogelijkheid geboden door artikel 14, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat van de

exploitant, die het door derden ingesteld administratief beroep noodgedwongen ondergaat, dergelijk initiatief niet kan worden verlangd; dat niet valt in te zien welke wettelijke bepaling -verwerende partij duidt die ook niet aan- verzoeker belet het beginsel van de redelijke termijn in te roepen; dat het hier ingenomen standpunt geenszins impliceert dat de Raad van State in de plaats van het bestuur de vergunning verleent; dat zoals hiervoor reeds gesteld het feit dat de aanvrager de vergunning bekomt het gevolg is van het definitief worden van de beslissing die het bestuur in eerste aanleg had genomen, waarbij weze herhaald dat dit definitief worden te wijten is aan de ongeoorloofde inertie van het bestuursorgaan dat in laatste aanleg moest beslissen; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 18 oktober 1995 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling waarbij het beroep ingediend door de stad Harelbeke tegen het besluit van 24 januari 1991 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, houdende het verlenen aan Chris DE BRABANDERE van een vergunning tot het exploiteren van een inrichting voor het vervaardigen van aardappelkroketten te Harelbeke, Afspanningsstraat 17, ontvankelijk en gegrond wordt verklaard, het beroepen besluit wordt opgeheven en de vergunning wordt geweigerd.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier september 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M.-R. BRACKE.